ST. ANNE'S GENERALATE

Madavaram | Chennai - 600 060

Tamilnadu | India

JULY 2023

AGNL

Volume : 03 Issue : 04

Date	Theme	Reading
21.07.2023	There is no exercise better for the heart than reaching down and lifting people up	Luke 13: 10-17
22.07.2023	We make a life by what we give	Luke 4: 18-20
23.07.2023	Always give without remembering and always receive without forgetting	Mark 12: 41-44
24.07.2023	The signs of being a giver of life to others	John 4: 1-42
25.07.2023	Bearers of Christ and Givers of life	John 15: 12-17

FIFTH DAY : 21.07.2023

God can't be outdone in generosity

The Protoevangelium of James which was probably put into its final written form in the early second century describes Mary's father Joachim as a wealthy member of one of the Twelve Tribes of Israel. They were a devout Jewish, very prayerful, and humble couple. From the economic means they had for themselves, they preferred to give most of it away. Saints Joachim and Anne gave one-third of their means to the poor; another third, they gave to the Temple and its upkeep; and they kept only a third for themselves. They detached themselves from material things - especially money and its dangers- as they had their hearts set on God. How true is the saying: "God cannot be outdone in generosity." God intervened in a most powerful way in response to the prayerful, humble, and generous hearts of Saint Joachim and Saint Anne. In seemingly impossible circumstances, God blessed them with a child. It would be a little girl. The little girl's name would be Mary. However, she would not be an ordinary little girl. She would be the greatest little girl in the history of the world.

THERE IS NO EXERCISE BETTER FOR THE HEART THAN REACHING DOWN AND LIFTING PEOPLE UP - LUKE 13:10-17

Poverty is the quality of the heart

In Rwanda, a lead trainer began the workshop by asking a simple question, "How do you define poverty?" Before we read the answer, let us take a second to ask ourselves how we define poverty. Here were their answers in the order provided:

- Poverty is an empty heart.
- Not knowing our abilities and strengths.
- Not being able to make progress.
- Isolation.
- No hope or belief in ourselves.
- Knowing we cannot take care of our family.
- Broken relationships.
- Not knowing God.
- Not having basic things to eat.
- Not having money.
- Poverty is a consequence of not sharing.
- Lack of good thoughts.

Note that, there was only one mention of money.

Christians especially religious need to look into the eyes of the poor and learn to see the world through their eyes. "That is where we learn," said Pope Francis. "If we are not able to look into the eyes of the poor, to look them in the eye, to touch them with a hug, we will not do anything. Seeing the world through their eyes, we look at reality in a different way from what is our mentality. History is not seen from the perspective of the winners who make it appear beautiful and perfect, but from the perspective of the poor, because it is the perspective of Jesus," he said. It is the poor who put their finger on the wound of our contradictions and disturb our conscience in a healthy way inviting us to change. "If one's heart and conscience do not become restless seeing the world from their perspective, we should stop because something is not working," the Pope said.

Reading Luke 13 : 10 - 17

Jesus was teaching in a synagogue on the Sabbath day. And a woman was there who for eighteen years had been crippled. She was bent over, completely incapable of standing erect. When Jesus saw her, He called to her and said, "Woman, you are set free of your infirmity." Release from bondage is the key theme in this story. Jesus is the liberator enabling us to stand straight, freeing us from what bows our heads so that we see only the earth in front of us.

The synagogue leader is afraid to talk about Jesus. Instead, he rebukes the crowd for seeking a cure on the Sabbath. There is cowardice here, as well as hypocrisy. We can feel the joy of the crowd who sense that God is on the side of freedom and health.

Here Jesus highlights something of the freedom of the Kingdom of God. A woman bound by arthritis or some other disease of the bones is not to be further bound by Sabbath laws. The Kingdom of God honours the individual and enhances our dignity. Jesus has no choice when faced with the bondage of the law over human compassion. He must set us free. That is the call of the Church and of Christians and especially of every religion. Let us stop for a while and see what is our responsibility in reaching down and lifting the people up.

Unreasonable anger and unjust indignation

One odd thing we notice here is the unreasonable anger and unjust indignation which was found by the ruler of the synagogue against our Lord for working this miraculous cure on the Sabbath day. There is no person so holy, no action so innocent, but may fall under unjust censure, especially where malice and ignorance are combined. What a severe reflection does this man make upon our blessed Lord for performing a work of mercy on the Sabbath day?

At times in our communities and in the workplace, we too have acted as this unjust ruler filled with malice and ignorance. God is inviting us today to examine our consciousness about my attitude toward the poor and poverty. Especially as we have taken the vow of poverty, we need to look into it seriously.

Group discussion

Let us read and discuss in the community, the meaning and implementation of our constitution
Nos; 2.2.23, 28, 29, & 32.

SIXTH DAY : 22.07.2023

Greatest miracle

According to tradition, it was precisely after having stripped themselves of earthly goods, that heaven answered their pleas and gave them the greatest good ever, superior to all human riches, the incomparable heavenly gift that is Mary, their daughter. Mary, in fact, was the greatest reward of voluntary poverty, enlightened charity, resigned pain and persevering prayers. In the womb of Saint Anne and through the seed of Saint Joachim, God performed one of the greatest miracles in the history of the world. In the very moment of the conception of Mary in Saint Anne's womb, God intervened with His all-holy presence and preserved Mary from the stain of original sin. This holy couple teaches us the virtue of patience. They waited for nearly twenty years and finally, God blessed them with the greatest gift - a child. Moreover, this child would be the Mother of God. This holy couple not only waited but prayed. God was pleased with their prayers due to their humility, patience, generosity, purity, and great love for God and His mysterious but wise and providential plans. Saints Joachim and Anne were given the incredible privilege and responsibility to give birth to and raise the Immaculate Conception, the Mother of God. Her presence in their lives touched both deeply and left them in awe of God's grace. May we learn to pray like Saint Joachim and Saint Anne.

WE MAKE A LIFE BY WHAT WE GIVE - LUKE 4:18-20

The Christian life is a call to service

What does it mean to serve? It means giving our time, energy, goods, and love to others. Service enables us to share a tiny fraction of God's love since to serve is to love and to love is God. Jesus washing the feet of the disciples is a perfect example of humility in service (Jn13:1-5). Washing someone else's feet was a task reserved for the most menial of servants. In Jewish tradition, Jewish slaves could not be required to wash the feet of others and it was so demeaning. It should be reserved for Gentile slaves or for women, and children just as Jesus was willing to humble Himself by becoming a man, to serve by washing the feet of the disciples and to die on the cross for our sake, as His followers need to put aside our selfish ambitions and desires and seek the benefit of others. So, let us not serve in the hope of being served. Let us not forget that there is more joy in giving than in receiving and that this joy comes from our communion with God through service.

Reading Luke 4 : 18 - 20

Luke 4:18-20 recounts the opening scene of Jesus' public ministry in Luke's Gospel. These verses record Jesus's reciting a part of the prophet Isaiah. In this part of Isaiah (Isaiah 61:1-2), the 'Anointed One' is said to

come bringing good news, healing, and liberation (Matthew 9:35; John 8:34-36). Jesus' mission was to save that which was lost. This salvation and the good news were and are directed toward every area of need, poverty, and problem of humanity. By nature, man lives separated from God. He lives with a great number of problems and misfortunes, urgently needing the good news of the love and the grace and the favour of Christ. Let us see what did Jesus accomplish in his mission?

He had compassion for the poor widow and raised her only son from the dead because this son was the source of support for the widow's future. He healed the lepers, so they could return to their work. Gave sight for the blind (Luke 4:18). He condemned the rich who exploited the poor, especially the orphans and the widows (Mt 25: 32, 40, 45), (Mt 11:4 - 6), (Lk 8:43 - 47), (Lk 14:12 - 24), (Lk 6:21 - 25). On the other hand, we see that he praised the action of a poor widow who placed all that she had on the offering plate.

Prisoners of sin and vice (John 8:34)

It was not just the prostitutes, adulterers, and tax collectors who were sinners. The Jews thought they were free, but Jesus saw that they were totally enslaved to sin. Today, like Jews, many of us think that we are free, but we need to realize that we are imprisoned by many things like addiction, hate, violence, hypocrisy, envy, greed, and many other sins. While engaging in the mission of liberation, we need to be liberated persons.

Prisoners of Tradition and Legalism

The religious in the time of Jesus were bound by their traditions and laws, such that they could not accept the grace of Jesus Christ. Today, many times we too believe that we can secure our salvation by blindly observing religious traditions. It means that we are slaves of tradition. There are many captives, even in our religious life. We need to be freed so as to free others.

As the Gospel of Luke unfolds, the poor are identified as worthy hearers of the good news, as recipients of God's Kingdom (6:20), as a sign of Jesus' ministry (7:22), and as invitees to the Kingdom feast (14:13). The good news that Jesus proclaims, and thus the good news that Christians proclaim, must be good news to the poor, to the economically disadvantaged, and to the marginalized of our society.

The labourers are few

'Harvest is plentiful and labourers are few' (Matthew 9:37-38) Jesus is inviting us to work genuinely in the vineyard of God. Harvesting is not a glamorous or showy activity that generates applause. It is hard work. However, He has chosen to freely invite all His believers to be joyous co-labourers of His harvest. Thus, any follower of Christ can get involved in God's work in helping the lost. One and the only criteria to work in His vineyard is 'Being like Jesus'.

Being Like Jesus

To be like Jesus, we must understand how He felt and acted and what He said and did. Matthew 9:32-38 gives us a portrait of Jesus.

01. What Jesus saw

He saw their needs, he saw their lost condition, and he saw them as 'sheep having no shepherd'. He saw their potential. He saw every one of them as a precious soul with unlimited potential.

02. What Jesus felt

He was moved with compassion. Moved with compassion means he literally became sick inside. Jesus was

heartsick, burdened, and broken hearted over his lost city and nation. How desperately we need broken-hearted people who will weep over their lost neighbours, friends, and families. How desperately we need people who will weep over their cities and communities. The problem is not in the harvest but with the labourers. The Church and our Congregation have many members but have few labourers who will go out into the harvest.

Group discussion

- How can I claim that I am a true labourer in the vineyard of God?
- Am I able to attract young girls by being like Jesus to work for the kingdom of God?

SEVENTH DAY : 23.07.2023

Sacred sacrifices bless our life

As the woman, God chose to be the mother of His Son, the Virgin Mary is known worldwide as a good, holy, and exceptional woman. Certainly, she must have had extraordinary parents whose example of faith and trust in the Lord impacted her in a way that would change the course of history forever! These parents, named Joachim and Anne, have been honoured throughout the ages for their endless sacrifices and dedication to raising their daughter, Mary, to be a woman fully devoted to God.

St. Anne is often depicted as a seated woman with a book upon her lap and the child Mary leaning against her, eager to learn. St. Anne had a unique position in which God entrusted to her with the task of bringing up Our Lady in a holy and virtuous way. While teaching Mary to cook, take care of her home, and look after her family and neighbours, St. Anne modelled a life of prayer, love, and humility for the Virgin Mary. In doing so, St. Anne prepared Our Lady to receive Our Lord into her heart and body, becoming the mother of God.

ALWAYS GIVE WITHOUT REMEMBERING AND ALWAYS RECEIVE WITHOUT FORGETTING - MARK 12: 41-44

Global decrease in the generosity

As per the data collected from 139 countries across the world over a five-year period, there is a constant decline in the generosity of developed countries. The UK has fallen out of the top ten most generous developed countries in the world in terms of giving to good causes, volunteering, and helping strangers. This was in line with the global decrease.

Generosity today can keep the doctor away

Multiple scientific studies show that volunteering (acts of mercy work) for about four hours a week dramatically lowers blood pressure and blood sugar. There are positive lifestyle factors we can integrate into our lives that can help us to grow healthily and successfully. Helping others results in more happiness and fulfilment. And this is because when you give or help others, you allow yourself the opportunity to experience the gratitude of those you are helping. Experiencing others' gratitude makes us happier.

Giving our best: It's the least we can do

The holy bible is filled with references to giving even in desperate conditions. The Wadi Cherith provides

Elijah with water, and God enlists ravens to bring the prophet bread and meat, in the morning, and evening (1 Kings 17:6). Creation is summoned to provide for God's faithful prophet. In 17:8-16, God commands Elijah to go to Zarephath, where a widow (who replaces the ravens) is commanded to feed him. Upon his arrival, Elijah discovers that the widow is an unlikely source of hospitality. In fact, she is so short on food that she is preparing for her own death (1 Kings 17:12). Yet amidst this stark picture of hopelessness, there was hospitality - and there was provision. it's the willingness of this woman outside the Faith to enter into the sacred power of hospitality that opens the door to the ongoing provision of flour and oil.

Reading Mark 12 : 41 - 44

It is a wonderful doctrine, meaning that whatever men offer to God ought to be estimated not by its apparent value, but only by the feeling of the heart, and that the holy affection of him who, according to his small means, offers to God the little that he has, is more worthy of esteem than that of him who offers a hundred times more out of his abundance. It is not known exactly what the nature of "devouring widows' houses" was in Jesus' time. Some scholars suggest that some of the scribes encouraged impressionable widows to make gifts beyond their means, Jesus strongly condemns and exhorts them to help the poor and, not consume what few resources they have.

There are three fundamental things going against her according to society: she's a woman, she's a widow, and she's poor! Both in Jesus' times as well as in ours, these are traits that would encourage the elite to ignore and even despise this woman. Her gender makes her inferior and voiceless, her marital status makes her helpless and needy, while her poverty makes her empty-handed and devoid of anything good to offer Jesus sees her. Jesus notices her. He finds her example so moving that he draws the attention of the disciples to her, this unimpressive embodiment of scarcity who only had a few measly coins to give.

Yes. Christianity doesn't make a whole lot of sense according to the ways of this world. Jesus tells us that we don't have to have an abundance of anything the world deems worthy in order to please him, in order to be noticed, in order to matter, in order to make a difference, in order to be loved. Jesus tells me that whatever little, unimpressive things I have to offer (ultimately myself) matter greatly to Him! The truth is this: Whenever I give Jesus my two little coins from a place of trust and love, I put a smile on His face. He accepts my little offering.

Am I a selfless giver?

Selflessness is willingly and authentically enhancing someone's life by meeting their needs and expecting nothing in return. Here are a few ways of being a selfless giver.

1. Donate blood or plasma or organs like eyes.

2. Put your phone aside.

When the phone is out - in your hand - it makes the people around us feel that they are less important. Give your attention to those before you.

3. Volunteer your time.

An hour or two per week can be devoted to a community project like planting trees to protect our mother earth.

4. Help the elderly.

Studies have shown that as many as one in three elderly people feel lonely and isolated, taking time out to

chat with elderly neighbours can have a positive impact on them and may be a moment of enlightenment or learning for us.

5. Stretch your skills.

"A candle loses nothing by lighting another candle," What skills can you pass on to others?

6. Use altruism as a mood boost.

By being selfless, we can still get a boost to our well-being by giving more time, focus and help to others. Research supports that performing random acts of kindness equates with greater feelings of happiness reported by those doing the good deed.

7. Smile more.

Let's enter every room with a smile, no matter what mood we are in, our expression has the capacity to set the tone for others. If we go with a positive mindset, our gift to others is this same quality, as they will be inspired to copy what they see emanating from us. The list goes on and on.

Group discussion

Discuss the above-said six points with our community sisters and find out whether I will be called a selfless giver of life.

EIGHTH DAY : 24.07.2023

The offering of St. Anne

St. Anne offered everything of her's to people in need. Beginning with her material things, she offered her only daughter and participated in the great plan of salvation. After Mary's birth, according to the Protoevangelium of James, St. Anne protected her child Mary with great care. When Mary was one year old, her father made a great feast and invited the priests, the scribes, the elders, and all the people of Israel. Joachim brought the child to the priests, and they blessed her, saying 'O God of our fathers, bless this child, and give her an everlasting name to be named in all generations.

The protoevangelium goes on to describe how Mary's parents, along with the temple priests, subsequently decided that she would be offered to God as a consecrated Virgin. St. Anne did more than just receive the gift of a child. She went a step further and trusted in the plan of God by promising her child to God's service. Indeed, God was well pleased with St. Anne's offering and honoured her to be the grandparents of God's only son Jesus Christ.

THE SIGNS OF BEING A GIVER OF LIFE TO OTHERS - JOHN 4: 1-42

Life Drainers &Life-Givers

There are two types of people. They are the people we try to avoid because they suck the joy out of our life. We call them 'Life Drainers.' There is another type of people we love being in their presence. They are 'Life-Givers.' Life-Givers make us stand a little straighter, step a little lighter, love a little deeper, & laugh a little longer. Which group do we belong to? Wait. Let us not be so quick to say we are life-givers. We all do. But could there be just the teensiest area of our life where we drain others dry? Is there perhaps one relationship where we tend to take rather than give? Is there something we do or say-maybe something unintentional-that robs someone close to us of joy? or confidence? or peace?' So how do we move toward being more of a life-giver?

1. Admit our life-draining habits

The first step in becoming more of a life-giver is to honestly own the life-sucking things we do, things we say, and ways we do. Let us be specific. Telling ourselves "Yes, I could do better, but…" won't help one bit. Pick one specific way we want to improve. Got it? What is it? Say it out loud or write it down.

2. Be an intentional life-giver

Until we overcome our life-draining tendencies-however small they might be–we must be intentional about replacing life-sucking attitudes and actions with life-giving ones.

- Do we complain more than we should? Ok. we've owned it. Good for us! Now, intentionally give thanks every day this week. Pay attention to our words and even our thoughts.
- Do we criticize a person more than we compliment them? Ok. Let us be aware of it, and say something encouraging to that person every day.
- Do we get our feelings hurt easily? Well, then, put on a big-girl attitude. The world is not against you.
- Do we feel the need to correct or give advice more than necessary? (Welcome to motherhood!) How about choosing to pause before you pounce?

Reading John 4 : 1 - 42

Jesus the life giver

1. Jesus seeks sinners who aren't even seeking Him (Jn 4: 6-8)

Sychar was located about 30 miles north of Jerusalem, approximately halfway between Jerusalem and Nazareth. There is a strong hostility between the Jews and the Samaritans. The Jews viewed the Samaritans as biological and religious half-breeds. Hence, she wanted to come to the well when she would be alone. But she encounters this Jewish man, who has the audacity to ask her for a drink of water. Add to this that it wasn't socially acceptable for a Jewish man, much less a rabbi, to speak to any woman in public. The rabbis thought that even Jewish women should not be taught the Scriptures. Jesus to go beyond asking for a drink, which was shocking enough, and direct the conversation into spiritual things with this Samaritan woman was off the charts (4:27). She wasn't seeking to know God. Her guilt over her current live-in boyfriend and her five marriages, which had probably ended because of her multiple adulteries, caused her to keep her distance from God. The only explanation for this story is that Jesus was seeking a sinner who wasn't even seeking Him.

2. Jesus offers all sinners the gift of living water (Jn 4:10)

- **The living water that Jesus gives is a gift, not something that we must earn for.**

Note here the emphasis on the gift John 4:10: "Jesus answered and said to her, 'If you knew the gift of God, and who it is who says to you, "Give Me a drink," you would have asked Him, and He would have given you living water." It's a gift, not a reward! One of the most common spiritual errors is that we get into heaven by our good works. In total contrast, Eph 2:8-9: says "For by grace you have been saved through faith; and that not of yourselves, it is the gift of God; not as a result of works, so that no one may boast." But it is wonderfully good news if God offers it to you as a free gift, which He does.

- **No sinner is excluded from the offer of this gift.**

In the eyes of most Jews, including the disciples at this point, this woman was not worthy of Jesus' time. Just being a Samaritan excluded her. Being a woman was strike two. But being an immoral Samaritan woman

struck her out: But Jesus took the time and the initiative to talk with this sinful woman about living water. He did not exclude her from offering her this gift. And He does not exclude us, either! It's often, religious people who exclude themselves from receiving this gift. We are proud of our accomplishments and want some reward for what we have done. We do not want to associate with people like this sinful woman or admit that we need living water from Jesus just as much as she did. But the gift is freely offered to notorious sinners and to self-righteous religious sinners. Both equally need the gift.

- **The gift of living water that Jesus offers satisfies the thirsty soul for time and eternity. (Jn 4:14, 7:37-39a)**

Jesus told this woman that the water that He gives "will become in him a well of water springing up to eternal life." In him shows that true Christianity is not primarily a matter of rituals and ceremonies, but rather an inward, personal relationship with the living God. It must be in each person's heart. The picture of this living water springing up points to the continual source of life that the indwelling Holy Spirit supplies to believers. It's active and always flowing. There may be times of greater and lesser flow, but it never dries up. To receive this gift of living water, you must know **who Jesus is** and **what He offers,** and you must **ask for it.** John 4:10

Group discussion

Let us discuss this in our community and find out ways and means to become 'Brears of Christ and Giver of life.'

NINTH DAY: 25.07.2023
BEARERS OF CHRIST, GIVERS OF LIFE - JOHN 15: 12-17

Today we are celebrating the 9th day of Novena to our patroness St. Anne. Jesus gives us a command. 'Love one another as I have loved you. That is a mandate! Is Jesus telling us to "give our all" as He did? Love is primarily a commitment and not a feeling and it can be commanded. Jesus loved us so deeply that He was willing to die for us! What a tremendous gift He gave us. When we give fully and freely of ourselves to the people through our ministry, in a sense, we are dying to ourselves. We are putting others first, rather than ourselves. Confronting our selfishness in small, daily matters., we freely give our time, attention, care, and love. Is there a better gift we can give to the people we love and cherish? Friends of Jesus love one another, obey His commandments, understand His truths, and are chosen to bear fruit and fruits in abundance. May this be our gift to God on the feast of St. Anne.

தேதி	தலைப்பு	வாசகம்
21.07.2023	ஏழைகள்பால் நம் இதயம் திரும்பும் போது, அது கனிந்து பண்படுகிறது	லூக்கா 13: 10-17
22.07.2023	பிறரை வாழ வைக்கும் முயற்சிகளே, நமது வாழ்வை வடிவமைக்கின்றன	லூக்கா 4: 18-20
23.07.2023	கொடுத்ததைப் பற்றி நினைத்துப் பார்க்காததும், பெற்றுக் கொண்டதைப்பற்றி எப்பொழுதும் நினைத்துப் பார்ப்பதும் நன்று, மிகநன்று	மாற்கு 12: 41-44
24.07.2023	வாழ்வளிப்போரின் அடையாளங்கள்	யோவான் 4: 1-42
25.07.2023	இறைஉறவில் வளர்வோம், இறைமக்களுக்காய் வாழ்வோம்	யோவான் 15:12-17

ஐந்தாம் நாள் : 21.07.2023

இறைவனின் தனிப்பெரும் கருணை

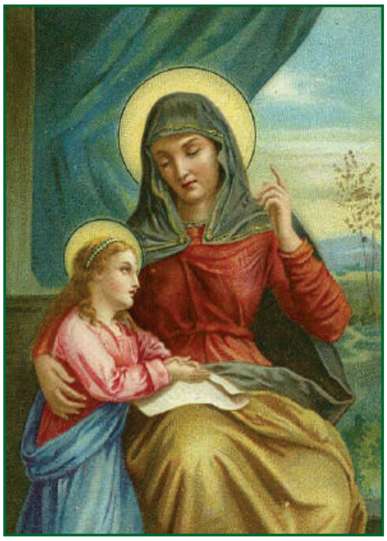

கி.பி.இரண்டாம் நூற்றாண்டின் துவக்கத்தில் எழுதப்பட்ட 'தோமாவின் புரோட்டோஇவாஞ்சலியம்' (Protoevengelium) என்ற நூல், புனிதர்களான அன்னாள், சுவக்கீன் பற்றி பின்வருமாறு கூறுகிறது: அன்னை மரியின் தந்தையான சுவக்கீன், இஸ்ரயேலின் 12 கோத்திரங்களைச் சேர்ந்த செல்வந்தர். அன்னாளும், சுவக்கீனும் யூதச்சட்டங்களை முழுமையாக பின்பற்றி பக்தியுடன் தம் வாழ்க்கையை நடத்தினர். இவர்கள் செல்வத்தின் மீது அதிக நாட்டம் இல்லாதவர்கள். இவர்கள் தம் சொத்தினை மூன்று பாகங்களாகப் பிரித்து, ஒரு பகுதியை ஏழைகளுக்கும், மற்றொருப் பகுதியை எருசலேம் தேவாலய பராமரிப்புக்கும் அளித்தனர். இறுதி பகுதியை தம் குடும்பத்திற்காக செலவழித்தனர். தம் மனதை உலக பற்றுகளிலிருந்தும், அதன் தீயவிளைவுகளிலிருந்தும் விடுவித்து, இறைவனிடம் சரணாகதியாயினர். 'இறைவனின் அருள் அனைத்தையும் கடந்தது என்ற கூற்றின்படி மிகவும் தாழ்மையான மனதும், தாராள உள்ளமும், இறைப்பற்றும் உருவேயான இத்தம்பதியரின் வாழ்வை தடுத்தாட்கொண்டு இயற்கைக்கு அப்பாற்பட்ட விதத்தில் முதுமை எய்த இவர்களுக்கு குழந்தை செல்வத்தை வழங்கினார் இறைவன். இக்குழந்தைக்கு மரியாள் என்று பெயரிட்டனர். இத்தெய்வக்குழந்தையே பின்னாளில் இறைவனின் மீட்புத்திட்டத்தில் தடம் பதித்து இறைவனின் தாயாகும் பாக்கியம் பெற்ற அன்னை மரியாள்.

ஏழைகளின்பால் நம் இதயம் திரும்பும்போது, அது கனிந்து பண்படுகிறது - லூக்கா 13:10-17

இதயத்தின் தரமே செபம்

ஆப்பிரிக்காவின் நடுப்பகுதியில் அமைந்திருக்கும் ருவாண்டா (Rwanda) நாட்டில் நடைபெற்ற ஒரு பயிற்சியின் போது பயிற்சியாளர் ஒரு எளிய வினாத்தாளை குழுவினருக்கு பதிலளிக்க அளித்தார். அதில் கேட்கப்பட்டிருந்த வினா 'ஏழ்மையை எவ்வாறு வரையறுப்பீர்கள்?' என்பதாகும். அதற்கு அவர்கள் பதிலை இவ்வாறு பதிவு செய்தனர்:

- காலியான இதயம்.
- நம்முடைய திறன்களையும், பலத்தையும் அறியாமல் இருப்பது.
- வளர்ச்சியை நோக்கி பயணிக்காமல் இருப்பது.
- தனிமையில் இருப்பது.
- நம்மீது நம்பிக்கையில்லாமல் இருப்பது.

- நமது குடும்பத்தை பராமரிக்க இயலாநிலையை அறிந்திருப்பது.
- பிளவுபட்ட உறவு சிக்கலை கொண்டிருப்பது.
- இறைவனை அறியாமலிருப்பது.
- எந்த வருமானமும் இல்லா நிலை.
- பசியாற்ற இயலாமல் இருப்பது.
- பகிர்தல் அற்ற சூழலே வறுமைக்கு காரணம்.
- நற்சிந்தனைகள் அற்று இருப்பது.

இங்கு நாம் நினைவில் கொள்ள வேண்டியது 'பணம்' குறித்து ஒருவர் மட்டுமே பதிவு செய்துள்ளார்.

'கிறித்தவர்கள் குறிப்பாக துறவிகள் ஏழைகளின் பார்வையிலிருந்து உலகை உற்று நோக்கி படிக்க கற்றுக்கொள்ள வேண்டும்' என நமது திருத்தந்தை பிரான்சிஸ் கூறுகிறார். 'ஏழைகளின் பார்வையிலிருந்து உலகை காண தவறும் போது, நமது பணி பொருளற்றதாக மாறுகிறது. வரலாறு வெற்றி பெற்றோரின் பார்வையிலிருந்து எழுதப்படுவது இல்லை. ஏனெனில் இயேசு தனது பணியினை எளியோரின் பார்வையிலிருந்தே துவங்கினார். ஏழை, எளிய மக்களே பற்றாக்குறை மற்றும் ஏற்றத்தாழ்வுகள் ஏற்படுத்தும் இரணத்தில் தம் விரலை பதித்து நமது மனச்சான்றை உலுக்கி நம்மை நல்வழிபடுத்துகின்றனர். நமது உள்ளமும், வாழ்வும் சஞ்சலத்திற்கு உட்படுமெனில் நாம் நின்று நிதானித்து செல்ல வேண்டும். ஏனெனில் நம்வாழ்வு தடம் மாறுகிறது என்றே உணர்ந்து கொள்ள வேண்டும்' என திருத்தந்தை கூறுகிறார்.

இறைவார்த்தை லூக்கா 13 : 10 - 17

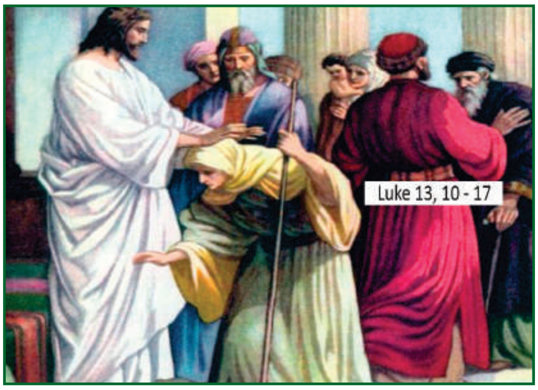

இறைமகன் இயேசு தொழுகைக்கூடத்தில் ஓய்வுநாளில் போதித்துக் கொண்டிருந்தார். அங்கு 18 ஆண்டுகளாக தீயஆவியால் பீடிக்கப்பட்டு கூன்விழுந்த பெண் ஒருவர் இருந்தார். இயேசு அவர்மீது தம் கைகளை வைத்து 'அம்மா நீர் நோயிலிருந்து விடுவிக்கப்பட்டுள்ளீர்' என அப்பெண்ணை கட்டுகளிலிருந்து விடுவித்தார். இயேசு ஒரு விடுதலை வீரர். நம்மை நம் கட்டுகளிலிருந்து விடுவித்து உலகிலே நிமிர்ந்து நடக்கச் செய்பவர். இந்த நிகழ்விலே அந்த தொழுகைக்கூட தலைவனின் மனப்போக்கை உற்று நோக்குவோம். அவர் இயேசுவின் செயலைக் குறித்து பேச அஞ்சுகிறார். ஆனால் மக்கள் கூட்டத்தினரிடம் 'நீங்கள் ஏன் குணம் பெற ஓய்வுநாளில் வருகின்றீர்கள்?' என கடிந்து கொள்கிறார். இங்கு வெளிவேடத்தையும், கோழைத்தனத்தையும் பார்க்க முடிகிறது.

ஆனால் மக்களோ, இறைவன் தம் மக்களை அடிமைத்தனத்திருந்து விடுவித்தார் என மகிழ்கின்றனர். இந்நிகழ்வின் வழி இறைமகன் இயேசு இறையரசு அளிக்கும் விடுதலையை நமக்கு உணர்த்துகிறார். இப்பெண் ஏற்கனவே நோயினால் கட்டப்பட்டிருந்தார். மேலும் அவளை ஓய்வுநாள் என்ற சட்டத்தினால் கட்டுப்படுத்தாமல், இறைவனின் மேன்மைக்காகவும், அப்பெண்ணின் மனிதமாண்பை காக்கும் பொருட்டும் இயேசு விடுவித்தார். சட்டத்தால் மனுக்குலம் அடிமைப்படுத்தப்படும் போது அவர் தம் பேரிரக்கத்தினால் நம்மை விடுவிப்பார். இப்பணியை ஆற்றவே திருஅவையையும், துறவியரையும், ஒவ்வொரு கிறிஸ்தவரையும் இறைவன் அழைக்கிறார். சிறிது நேரம் அமைதி காத்து, கண்களை மூடி, ஏழை, எளியோர், நோயுற்றோர் அவர்கள் தம் கட்டுகளிலிருந்து விடுவித்தல் என்ற நமது பணியினை எந்த அளவு பொறுப்புடன் இதுநாள் வரை நாம் ஆற்றியுள்ளோம் என சிந்திப்போம்.

உடல் ஊனமுற்ற பெண்ணை ஓய்வுநாளில் குணமாக்கும் இந்நிகழ்வில் தொழுகைக்கூட தலைவனின் காரணமற்ற, நேர்மையற்ற கோபத்தை காண்கிறோம். அறியாமையும், தீய எண்ணங்களும் ஒன்றிணைகையில் எந்த மனிதனிடமும், எந்தச்செயலிலும், புனிதத்தையும், நேர்மையையும் காண இயலாது. ஓய்வுநாளில் செய்யப்பட்ட இந்த இரக்கச்செயலுக்காக தொழுகைக்கூட தலைவன் தன் எதிர்ப்பை, ஏற்றுக்கொள்ளாமையை

வலிமையாக தெரிவிக்கிறார். இது போன்ற நிகழ்வுகள் நம் வாழ்விலும் நடந்திருக்கும். நாமும் இந்த நேர்மையற்றத்தலைவன் போல் அறியாமையாலும், தீய எண்ணத்தினாலும் நற்செயல்களை, இரக்கச்செயல்களை பிறர் செய்கையில் கடிந்து கொண்டிருப்போம். நமது மனச்சான்றினை தட்டி எழுப்பி எளியோர் மற்றும் ஏழ்மைக் குறித்த நமது மனநிலையை ஆய்வு செய்வோம். சிறப்பாக ஏழ்மை வார்த்தைப்பாட்டினை ஏற்றுள்ள நாம் எவ்வாறு எளியவர்களை, ஏழ்மையை அணுகுகிறோம்? என சிந்திப்போம்.

குழும விவாதத்திற்கு

நமது குழுமத்திலே நமது சபையின் ஏற்பாடுகள் எண்கள் 2.2. 23, 28, 29 மற்றும் 32 ஆகியவற்றை படித்து அதனை நாம் எவ்வாறு பின்பற்றுகிறோம் என கலந்துரையாடுவோம்.

குறிப்பு

இல்லத்தலைவி, சகோதரிகள் ஒப்புரவு அருளடையாளத்தை பெற்றுக்கொள்ள ஏற்பாடு செய்யவும். நாமும் நமது ஏழ்மை வார்த்தைப்பாட்டை முழுமையாக வாழ்வோம்.

ஆறாம் நாள் - 22.07.2023

இறைவனின் ஒப்பற்ற பரிசு

மரபு செய்தியின்படி புனித அன்னாள், சுவக்கீன் தம்பதியினர் தமது உலக செல்வங்களை துறந்த பின்னர் விண்ணகம் திறந்தது. உலக செல்வங்களோடு ஒப்புமை பாராட்ட இயலா மிகச்சிறந்த பரிசை இறைவன் இத்தம்பதியருக்கு அருளினார். ஆம், அன்னை மரியாள் என்ற ஒப்பற்ற பரிசை இறைவன், இவர்கள் தானே முன்வந்து ஏற்றுக்கொண்ட ஏழ்மை, ஞானத்துடன் கூடிய இரக்கச்செயல்கள், விடாமுயற்சி, செபத்தில் ஒன்றியிருத்தல் போன்ற அரிய குணங்களுக்கு பரிசாக இவர்களுக்கு குழந்தையாக அளித்தார். அன்னை மரியாள் அன்னாளின் உதரத்தில் கரு கொண்ட நாளிலிருந்து தமது முழுவல்லமையால் சென்ம பாவம் குழந்தையை அணுகாமல் பாதுகாத்தார். மேலும் இப்புனித தம்பதியினர் பொறுமையாக காத்திருத்தலின் முன்உதாரணமாக நமக்கு விளங்குகிறார்கள். இருபது ஆண்டுகள் பொறுமையாக காத்திருந்த இவர்களை அற்புதமான குழந்தைச் செல்வத்தால் ஆசீர்வதித்தார் இறைவன். இத்தம்பதியினர் பொறுமையாக காத்திருந்ததோடு மட்டுமல்லாது விடாமுயற்சியுடன் செபித்தனர். இத்தம்பதியினரின் செபம், பணிவு, பொறுமை, தூய்மை, இறையன்பு, இறைவன் திட்டத்தின் மீது கொண்டிருந்த பக்தி இவற்றை ஏற்று, மனமகிழ்ந்து ஆசீர்வதிக்கிறார். இதன் விளைவாக, புனித அன்னாள் மற்றும் சுவக்கீன் தம்பதியர் சென்மபாவம் அணுகா அன்னை மரியாளை பெற்றெடுத்து வளர்க்கும் மிகப்பெரிய பொறுப்பை ஏற்றனர். மரியாளின் இருப்பால் இவர்களின் வாழ்வு முழுமை பெற்றது.

பிறரை வாழவைக்கும் முயற்சிகளே, நமது வாழ்வை வடிவமைக்கின்றன - லூக்கா 4:18-20

சேவைக்கான அழைப்பே கிறிஸ்தவ வாழ்வு

சேவை / பணி என்பதை எவ்வாறு பொருள் கொள்வோம்? நமது நேரம், திறன், பொருட்கள் மற்றும் பிறர்மீது கொள்ளும் அன்பு இவற்றை தாராளமாக, எதிர்பார்ப்பின்றி அளிப்பதே சேவை என அறிந்துள்ளோம். இவ்வாறு நாம் பணியாற்றும் போது இறையன்பின் ஒரு சிறு துளியை பிறருடன் பகிர்ந்து கொள்கிறோம். ஏனெனில் சேவையாற்றல் என்பது அன்பு செய்வது. அன்பு என்பது இறைவனே. விவிலியத்தில் வருகின்ற இயேசு சீடர்களின் பாதங்களை கழுவிய நிகழ்வு (யோவா 13:1-5) பணிவான சேவையின் முழுமையான உதாரணமாகிறது. யூத கலாச்சாரத்தில் கால்களை கழுவுதல் என்பது மிகவும் சிறுமையானச் செயல். யூத அடிமைகள், பெண்கள் மற்றும் குழந்தைகளையே இப்பணிக்கு அமர்த்துவர். இறைமகனான இயேசு தன்னை

தாழ்த்தி, மனித உருவெடுத்து, தம் சீடர்களுடைய பாதங்களைக் கழுவி, பணிவான சேவைக்கு இலக்கணமானார். அவரின் சீடர்களான நாமும் அவரின் பொருட்டு, நமது சுயவிருப்பங்கள், தேவைகள் ஆகியவற்றை ஒதுக்கி விட்டு அடுத்தவர் வாழ்வு பெற, நலம் பெற, உயர்வு பெற பணிந்து சேவையாற்ற அழைக்கப்படுகிறோம். நாம் பிறரிடமிருந்து சேவை பெறுவதற்காக சேவையாற்றாமல், பெறுவதைவிட பிறருக்கு அளிப்பதிலே அதிக இன்பம் உண்டு என்பதை உணர்ந்தவர்களாய் இறைவனோடு இணைந்திருந்து சேவையாற்றுவோம்.

இறைவார்த்தை லூக்கா 4 : 18 - 20

லூக்கா 4:18-20 இறைவார்த்தையின் மூலம் இயேசுவின் பொதுவாழ்வின் தொடக்கத்தை லூக்கா நற்செய்தியாளர் நமக்கு அறிமுகப்படுத்துகிறார். எசா 61:1-2லிருந்து இறைவார்த்தையை இயேசு தொழுகைகூடத்திலே வாசிக்கிறார். இறைவனால் அபிஷேகம் செய்யப்பட்டவரே உலகிற்கு உடல்நலம், முழுவிடுதலை மற்றும் நற்செய்தியை அறிவிக்கக்கூடியவர் என மத்தேயு மற்றும் யோவான் நற்செய்தியாளர்கள் கூறுகின்றனர் (மத் 9:35, யோவா 8:34-36). இழந்து போனதை மீட்கவே இறைமகன் வந்தார். நோயிலும், வறுமையிலும், அடிமைத்தனத்திலும் துன்புறும் ஒவ்வொருவருக்கும் மீட்பையும், முழுவிடுதலையையும் வழங்கவே இறைவன் மனுவுரு எடுத்தார். வறுமை, நெருக்கடிகள், நோய்கள், சவால்கள் முதலியவற்றால் மனிதன் இறையுறவிலிருந்து பிரிந்தே வாழ்கின்றான். இறையன்பும், இரக்கமும், அருளும் கொணரும் நற்செய்தி இவர்களுக்காகவே வழங்கப்பட்டது. இயேசுவின் உண்மைசீடர்களாகிய நாம் அவரின் நற்செய்தி அறிவித்தல் பணியினை எவ்வாறு ஆற்றுகிறோம்?

ஏழை விதவைக்கு மனமிரங்கி அவரின் ஒரே பாதுகாப்பாய் இருந்த அவரின் மகனை உயிர்ப்பித்தார் இயேசு. ஒதுக்கப்பட்ட தொழுநோயாளிகளை குணமாக்கி, அவர்களை மீண்டும் சமூகத்தில் இணைத்தார். குருடருக்கு குணமளித்து, பாவக்கறையை போக்கினார். குறிப்பாக ஆதரவற்றோர் மற்றும் விதவைகளைத் துன்புறுத்தும் செல்வந்தர்களை கடிந்து கொள்கிறார் (மத் 25:32,40,45) (மத் 11:4-6),(லூக் 8:43-47),(லூக் 14:12-24),(லூக் 6:21-25). காணிக்கை அளித்த ஏழைக் கைம்பெண்ணை வெகுவாக பாராட்டுகிறார்.

பாவத்திலே சிறைப்பட்டிருத்தல்

விலைமாதர்களும், வரிவசூலிப்போரும் மட்டுமே பாவிகள் அல்ல. யூதர்கள் தாங்கள் எதற்கும் அடிமையானவர்கள் இல்லை என எண்ணினர். ஆனால் அவர்கள் பாவத்திலே முற்றிலுமாய் மூழ்கிப்போய் இருப்பதை இயேசு காண்கிறார். நாமும் பல நேரங்களில் நாம் எதற்கும், எந்த தீயப்பழக்கத்திற்கும் அடிமைகள் இல்லை என நினைக்கிறோம். ஆனால் உண்மையில் நாம் வெறுப்பு, வன்முறை, பொறாமை, பேராசை, பாசாங்குதனம், புறங்கூறுதல், அலைபேசியில் அதிக நேரம் செலவிடல் போன்றவற்றிற்கு அடிமைகளாய் இருக்கிறோம். இறைவனின் மீட்புப்பணியில் இணைந்துள்ள நாம் முதலில் நமது சிறையிலிருந்து விடுபட வேண்டும்.

பாரம்பரியம் மற்றும் சட்டத்திட்டம் இவற்றிற்கு அடிமையாய் இருத்தல்

இயேசுவின் காலத்திலே யூதமத குருக்களும், சட்ட அறிஞர்களும் சட்டத்திற்கும், பாரம்பரியத்திற்கும் அடிமைகளாய் இருந்தனர் என விவிலியம் தெளிவாக எடுத்துரைக்கிறது. இதன் விளைவாக அவர்களால் இறைமகன் இயேசுவை அடையாளம் கண்டு கொள்ள இயலவில்லை. இறையருளையும் புறம் தள்ளினர். இன்று நாமும் பல நேரங்களில் துறவற ஒழுங்குமுறைகளை, சட்டத்திட்டங்களை அதன் முழு பொருளை மறந்தவர்களாய் வார்த்தைகளை மட்டும் பின்பற்ற விழைகிறோம். நாமும் இவற்றால் சிறைப்பட்டிருக்கிறோம். நல்லவற்றைக் காண, ஏற்றுக்கொள்ள மறுக்கிறோம். நம்மை அடிமைபடுத்தியுள்ள சாதி, மத, இனக்குழு என்ற கட்டுகளிலிருந்து விடுலை பெறுவோம்.

லூக்கா நற்செய்தி முழுவதிலும், நற்செய்திக்கு செவிமடுப்பவர்களும், ஏற்றுக்கொள்பவர்களும் ஏழை, எளியோரே என சித்தரிக்கப்படுகின்றனர் (லூக் 6:20, 7:22, 14:13) கிறிஸ்து அறிவித்த இறையரசும், கிறிஸ்தவர்கள் அறிவிக்கும் நற்செய்தியும் ஏழை எளியவர்கள், வாழ்வின் விளிம்புக்கு தள்ளப்பட்டவர்களுக்கான நற்செய்தியாகும்.

பணியாளர்கள் குறைவு

அறுவடை செய்தல் என்பது பகட்டான, எளிதாக வாழ்த்தும், பாராட்டும் பெறும் பணியல்ல. இது தன்னலமற்றச்சேவையாகும், கடினமானப் பணியாகும். ஆனால் இறைவன் இக்கடினமானப் பணியினை மனமுவந்து ஏற்று, கடினமாக உழைக்க நம்மை அழைக்கிறார். கிறிஸ்துவின் ஒவ்வொரு சீடரும், கிறிஸ்துவோடு இணைந்து இப்பணியினை ஆற்ற வேண்டும். இப்பணியினை ஆற்ற ஒரே தகுதி 'இயேசுவைப்போல் இருக்க வேண்டும்'.

இயேசுவைப்போல் இருத்தல்

இயேசுவைப்போல் இருப்பதற்கு அவர் எவ்வாறு உணர்ந்தார், எவ்வாறு செயல்பட்டார் என துல்லியமாக அறிந்திருத்தல் அவசியமாகிறது. மத்தேயு நற்செய்தியாளர் இது பற்றி நமக்கு குறிப்பு அளிக்கிறார். (மத் 9:32-38).

01. இயேசு எதை நோக்கினார்?

மக்களின் தேவைகளைக் கண்ணோக்கினார். தொலைந்து போன அவர்களின் வாழ்க்கை முறையினைக் கண்டார். வழிநடத்த ஆயனற்ற அவர்களின் நிலையினைக் கண்டார். மேலும் அவர்களுக்குள் இருந்த ஆற்றலைக் கண்டார். அவர்கள் ஒவ்வொரும் இறைத்தந்தையின் பிள்ளைகள் என்றும், எண்ணற்றத் திறன்கள் கொண்டவர்கள் என்றும் கண்டார்.

02. இயேசு எதை உணர்ந்தார்?

அவர்கள் மீது பரிவிரக்கம் கொண்டார். அவர்களின் நிலையைக் கண்டு துன்பப்பட்டார். மனிதமாண்பிழந்த அவர்களின் நிலை கண்டு, துயர் கொண்டு மனமுடைந்தார். அவர்களின் நாட்டை குறித்தும் துன்பப்பட்டார். பிறரின் இழிநிலை, தாழ்நிலைக் கண்டு மனமிரங்கும் பணியாளர்கள், சீடர்கள் இன்று தேவைப்படுகின்றனர். தேவை விளைச்சல் அல்ல. மாறாக அறுவடைக்கு ஆட்கள் தேவை. அதாவது பிறரின் மீது பரிவிரக்கம் கொள்ளும், பிறரின் தேவைகள், இழிநிலை, இவற்றிற்காக கண்ணீர் சிந்தும், இவர்களை மீட்டெடுக்க, விடுவிக்க செயல்படக்கூடிய சீடர்கள் தேவை. திருஅவையிலும், துறவறசபைகளிலும் இயேசுவின் சீடர்கள் உள்ளனர். ஆனால் இயேசுவைப் போல் பணியாற்றும் சீடர்களே காலத்தின் கட்டாயமாகிறது.

குழும விவாதத்திற்கு

01. இறையரசு என்னும் திராட்சை தோட்டத்தின் உண்மையான பணியாளன் நான்' என எவ்வாறு கூற முடியம்?
02. எத்தனை இளம் பெண்கள் என்னுடைய பணியால் ஈர்க்கப்பட்டு, இறைஅழைத்தலுக்கு செவிமடுத்து, சபையில் இணைந்துள்ளனர்?

ஏழாம் நாள் : 23.07.2023

தூய்மையான தியாகங்கள் நம் வாழ்வை வளப்படுத்தும்

இறைவனின் தாயாகும் பேற்றினை பெற்ற அன்னை மரியாளை தன்னிகரற்ற, தூய்மையானப்பெண் என உலகம் போற்றுகிறது. உறுதியாக அன்னை மரியாளின் பெற்றோரான புனித சுவக்கீனுக்கும், அன்னாளுக்கும் இதில் பெரும் பங்கு உண்டு. இவ்விருவரின் இறைநம்பிக்கையும், இறைபற்றும் அன்னை மரியாளின் உருவாக்கத்திலே துணை நின்று, வரலாற்றை திருப்பும் சாதனைப்பெண்ணாக, சவால்களை தாங்கும் உறுதியான பெண்ணாக, இறைவனின் மீட்புத்திட்டத்தில் பங்களிக்கக்கூடிய இறைபெண்ணாக உருவாக்கியுள்ளது என்றால் அது மிகையாகாது. எனவே தான், அன்னை

மரியாளைத் தொடர்ந்து அவரின் பெற்றோரான புனித அன்னாள், சுவக்கீன் இருவரும் திருஅவையின் வணக்கத்தையும், பரிந்து பேசும் நிலையையும் ஏற்கின்றனர். அன்னை மரியாளைப் பெற்று, வளர்த்தெடுக்க அவர்கள் மேற்கொண்ட தியாகங்கள் அனைத்தும், இறைவனின் ஆசீரால் மீண்டும் அவர்களுக்கு அருளப்பட்டது.

தூய அன்னை மரியாள் அன்னாளின் அருகில் நின்று கொண்டு, அன்னாளின் கரங்களில் / மடியில் உள்ள நூலிலிருந்து கற்பது போன்று அன்னாளின் படம் சித்தரிக்கப்பட்டுள்ளது. அன்னாளின் இந்த கற்பிக்கும் நிலை, அன்னை மரியாளுக்கு புனித, தூய வாழ்க்கை பாடத்தை கற்பிக்கும் பெரும் பொறுப்பினை இறைவன் வழங்கியுள்ளதை உணர்த்துவதாக அமைந்துள்ளது. மரியாளின் இப்புதிய, புரட்சிகரமான வாழ்க்கைக்கு தேவையான இறையன்பு, தாழ்ச்சி உள்ளிட்ட எல்லா புனித வழிகளையும் அன்னை மரியாளிற்கு கற்பித்தார். எனவே தான் மரியாள் இயேசுவை தன் உடலிலும், உள்ளத்திலும் தாங்கி இறைவனின் மீட்புத்திட்டத்தில் பங்கெடுத்தார்.

கொடுத்ததைப் பற்றி நினைத்துப் பார்க்காததும், பெற்றுக்கொண்டதைப் பற்றி எப்பொழுதும் நினைத்துப் பார்ப்பதும் நன்று, மிக நன்று - மாற்கு 12: 41 - 44

உலக முழுவதும் குறைவுபடும் தாராள குணம்

139 உலக நாடுகளிலிருந்து பெறப்பட்ட கணக்கெடுப்பின்படி, கடந்த ஐந்து ஆண்டுகளில் வளர்ந்த நாடுகளின் 'பிறருக்கு உதவும் தாராளகுணம்' குறைவுபடுவதைக் காண முடிகிறது. ஐக்கிய நாடுகள் இந்தத் தரவரிசையில் முதல் பத்து நாடுகள் இடத்திலிருந்து பின்னுக்குத் தள்ளப்பட்டுள்ளது. நற்செயலுக்காக நேரம், பொருள் செலவிடல், தன்னார்வத்தொண்டர்களாக செயல்படல், அந்நியருக்கும், இயலாதவர்களுக்கும் உதவுதல் போன்ற நற்செயல்களில் ஒரு தேக்கம் மற்றும் சரிவு இருப்பதை தெளிவாக காண முடிகிறது.

பிறருக்கு உதவும் தாராள உள்ளம் மருத்துவரை அணுக விடாது

மருத்துவத்துறை படிப்புகளும், ஆராய்ச்சியும் ஒரு மனிதன் ஒரு வாரத்தில் நான்கு மணி நேரம் தன் நேரத்தை தேவையில் இருப்போருக்கு செலவழித்தால் அவரின் இரத்த அழுத்தம் மற்றும் சர்க்கரையின் அளவு குறைவுபடும் என்கிறது. இது போன்ற நேர்மறைச்செயல்பாடுகளை நாம் மேற்கொள்வதால் நாம் வாழ்வில் வளமையாகவும், வெற்றிகரமாகவும் இருக்கலாம். பிறருக்கு, குறிப்பாக தேவையில் இருப்போருக்கு உதவுதல் நமக்கு மகிழ்ச்சியையும், மனநிறைவையும் அளிக்கிறது. நாம் உதவும் பொழுது, உதவி பெறுபவர்களின் நன்றியை நாம் உணரும் பொழுது நாம் மகிழ்ச்சியும், நிறைவும் அடைகிறோம் என அறிவியல் ஆராய்ச்சிகள் கூறுகின்றன.

நம்மால் இயன்ற அளவு பிறருக்கு சிறப்பாக அளித்தல்

ஒருவரால் இயலாநிலையிலும், சிறப்பாக முழுவதுமாக அளித்தவர்களின் நினைவுகள் திருவிவிலியத்தில் அதிகம் காணப்படுகிறது. இறைவாக்கினர் எலியாவிற்கு கெரீத்து ஓடை தண்ணீர் அளித்தது. அவருக்கு உணவளிக்க இறைவன் இயற்கையை பணிக்கிறார் (1 அர17:6). மேலும் சாரிபாத் நகர் கைம்பெண்ணிடம் இறைவாக்கினரை அனுப்பி வைக்கிறார். அங்கு சென்றவுடன் அக்கைம்பெண்ணின் அவலநிலையை காண்கிறார். அவருக்கு உணவளித்து, உபசரிக்க அக்கைம்பெண்ணிடம் ஒன்றுமில்லை என உணர்கிறார். பட்டினியால் தானும், தன் மகனும் இறக்க தன்னை தயார்நிலையில் வைத்திருக்கும் அப்பெண்ணின் வறுமையை காண்கிறார். இப்படிப்பட்ட இக்கட்டான நேரத்திலும், நம்பிக்கையற்றச்சூழலிலும் அப்பெண் இறைவாக்கினருக்கு உணவளித்து உபசரிக்கிறார். புறஇனத்தவரான இக்கைம்பெண் தன்னால் இயன்ற அளவு, முழுவதுமாக பிறருக்கு அளிக்கும் மனநிலையை கொண்டிருப்பதை காண்கிறோம். இதற்கான பரிசைத்தான் பானையில் உள்ள மாவும், கலயத்தில் உள்ள எண்ணெயும் குறைவுபடா வரத்தை இறைவன் அருளுகிறார்.

இறைவார்த்தை மாற்கு 12 : 41 - 44

மனிதன் இறைவனுக்கு காணிக்கையாக அளிக்கும் எதையும், பொருளின் மதிப்பைக் கொண்டு கணிக்கக் கூடாது. அதை அளிப்பவரின் இதய அன்பையும், அது யாருக்கு அளிக்கப்படுகிறதோ அவரிடம் கொண்டிருக்கும் பற்றையும் கொண்டே கணக்கிடப்படுகிறது (குசேலரின் அவல் காணிக்கைப்போல்). மிகுந்த அன்புடன் இறைவனுக்கு அளிக்கப்படும் சிறிய, எளிய காணிக்கை இறைவனின் மதிப்பிலே பெரும் காணிக்கைக்கு ஒப்பாகும். இந்நற்செய்தி பகுதியில் கைம்பெண்ணின் வீடுகளை பறித்துக் கொள்வதும், அவர்களிடம் பரிசுப்பொருட்கள் வாங்குவதையும் வன்மையாக கண்டிக்கிறார் இறைமகன் இயேசு.

சமூகக்கணிப்பின்படி மூன்று நிலைகளில் இப்பெண் போற்றுதலுக்கான தகுதியை இழக்கிறார். முதலாவதாக அவர் ஒரு பெண், கணவனை இழந்த கைம்பெண், மேலும் இவர் ஏழை கைம்பெண். இக்காரணத்தால் இவரும், இவரின் காணிக்கையும் நிராகரிக்கப்படுகிறது. இறைமகன் இயேசு இம்மூன்று தடைகளையும் கடந்து, அவரின் பாலினம், திருமண வாழ்வுநிலை மற்றும் பொருளாதார தாழ்வுநிலை இவற்றைக் கடந்து அவரை உற்று நோக்குகிறார். இரண்டு செப்புக்காசுகளை காணிக்கையாக அளித்த அவரின் நற்செயலைப் போற்றிப் புகழ்ந்து அவரை அனைவருக்கும் உதாரணமாக்குகிறார். ஆனால் கிறித்தவமறை உலக நோக்கின்படி கணிப்பதில்லை. இந்த உலகம் எதிர்பார்க்கின்ற முரண்பாடான விழுமியங்களையே முன்மொழிகிறது. துறவியராகிய நாம் நம்மையே இறைவனுக்கு காணிக்கையாக்குகிறோம். உலகக்கணிப்பின்படி நாம் பிரசிதிப்பெற்ற, பிறரை கவர்ந்திழுக்கும், ஆற்றல் மிகக்கொண்ட மனிதரோ அல்ல. மாறாக மிக எளிமையான, சாதாரணமான நம்மை இறைவனுக்கு காணிக்கையாக அளித்திருக்கிறோம். ஆனால் இறைவனோ ஏழை கைம்பெண்ணின் இரண்டு செப்புக்காசுகளை ஏற்று போற்றியதைப் போல, நம்மையும் 'உன்னால் நான் பூரிப்படைகின்றேன்' என ஏற்றுக் கொண்டுள்ளார்.

நான் சுயநலமற்று பிறருக்கு உதவுபவரா?

தாமாக முன்வந்து, முழுமனதுடன், பிறரின் வாழ்வு மேம்பட அவர்களின் தேவைகளை, எதிர்பார்ப்புகளை, திருப்பி எதையும் பதிலுக்குப் பெறாத எண்ணத்துடன் நிறைவு செய்பவரா?

சுயநலமற்று பிறருக்கு உதவ சில வழிமுறைகள்

01. உங்களின் இரத்தம் மற்றும் கண்கள் ஆகியவற்றை பிறருக்கு தானமாக அளிக்கலாம்.

உடலில் சக்தியும், வலிமையும் இருக்கும் போதே இரத்ததானம் செய்ய முன்வருவோம்.

02. நமது அலைபேசியை தள்ளி வைப்போம்.

பணியில் இருக்கும் போதும், பிறருடன் பேசும் போதும், கூட்டங்களில் பங்கெடுக்கும் போதும் நாம் அலைப்பேசியை தள்ளி வைப்போம். நம்முடன் இருப்பவர்களுக்கு முன்னுரிமை, மரியாதை அளிப்போம்.

03. நமது நேரத்தை மனமுவந்து அளிப்போம்.

வாரத்திற்கு ஒன்று அல்லது இரண்டு மணி நேரமாவது பொதுப்பணிக்கு செலவிடுவோம். உதாரணமாக மரம் நடுதல், குப்பைகளை அகற்றுல் மூலம் பூமியை அழிவிலிருந்து பாதுகாப்போம்.

04. வயதில் மூத்தோருக்கு உதவுதல்

முதியோர்களில் மூன்றில் ஒருவர் தனிமையிலும், விரக்தியிலும் உள்ளனர் என ஆய்வுகள் குறிப்பிடுகின்றன. எனவே நாம் வாரத்திற்கு ஒரு மணிநேரமாவது முதியோர்களைச் சந்திப்போம். அவர்களுடன் அமர்ந்து உரையாடுவோம். அவர்களின் அனுபவங்களை செவிகொடுத்துக் கேட்போம். இது அவர்களுக்கு மகிழ்ச்சியையும், நமக்கு உள்ளொளியையும் அளிக்கும்.

05. உங்களின் திறமைகளை பிறருக்கு பயன்படுத்துதல்.

எரியும் ஒரு மெழுகுவர்த்தி பல மெழுகுத்திரிகளை ஏற்றுவதால் தன் ஒளியில் குறைவுபடாது. (பாஸ்கா புகழுரை).

06. நம்மை உற்சாகப்படுத்திக் கொள்ள பிறநலப்பணிகளை ஆற்றுவோம்.

பிறநலப்பணியாற்றுவதன் மூலம் நமது மனச்சோர்வை, சலிப்புநிலையை உற்சாகமானநிலைக்கு மாற்றலாம். நாம் பிறர் வாழ்வு மேம்பட பணியாற்றும் போது உற்சாகமும், மகிழ்ச்சியும் பெறுகிறோம்.

07. இன்னும் அதிகமாக மகிழ்ந்திருப்போம்.

நமது துறவற குழுமத்திலும், நாம் பணியாற்றும் பணித்தலத்திலும் நம்மை சந்திக்க வருபவரிடம், நாம் சந்திக்க செல்பவரிடம் புன்சிரிப்பை பரிசாக வழங்குவோம். இது அவர்களின் அன்றைய நாளுக்கான ஒரு எழுச்சியாக அமையும். நேர்மறையான சிந்தனையுடன் இப்பரிசை பிறருக்கு அளிக்கையில் நமது உள்ளத்திலும் அதே மகிழ்ச்சி வெளிப்படும்.

குழும விவாதத்திற்கு

மேற்கூறப்பட்ட இந்த ஏழு வழிமுறைகளில்பல, நமது போதுப்பேரவை ஆலோசனைகளும், முடிவுகளுமாகும். குறிப்பாக குருதி மற்றும் உடல் உறுப்புக்கள் தானம் செய்தல், மரம் நடுதல், இயற்கையை பாதுகாத்தல், முதியோர்கள், மூத்த சகோதரிகளின் நலனில் அக்கறை கொண்டிருத்தல், இன்னும் பல.. எனவே இந்த ஏழு வழிமுறைகள் குறித்து கலந்தாலோசித்து சகோதரிகள் தனிப்பட்ட முறையிலும், குழுமமாகவும் செயலாற்றுவோம். இன்றைய நவநாளின் செயல்பாடாக அமையட்டும்.

எட்டாம் நாள் : 24.07.2023

அன்னை அன்னாளின் காணிக்கை

அன்னை அன்னாள் தனது வாழ்வில் அனைத்தையும் பிறருக்கு அளித்தார். தனது அனைத்து செல்வங்களையும் பங்கிட்டு பிறர் வாழ்வு பெற அளித்தார். சிறப்பாக தன் ஒரே தவப்புதல்வியை இறைவனின் மீட்புத்திட்டத்தில் பங்கெடுக்க, இறைவனுக்கு அர்ப்பணிக்க நேர்ந்து கொண்டார். அன்னை மரியாளின் பிறப்பிற்கு பின்னால் யாகப்பரின் புரோட்டோஇவாஞ்சலியம் என்ற நூலின்படி குழந்தை மரியாளை மிகுந்த அக்கறையுடன் கண்ணும், கருத்துமாக பேணி வளர்த்தார். மூன்று வயதை அடைந்ததும் பெரிய விழா எடுத்து எருசலேம் பேராலய குருக்கள், சட்டவல்லுநர்கள் ஆகியோரை அழைத்து, குழந்தை மரியாளை ஆசீர்வதித்து, செபித்து, ஊர் பெரியோர்கள் வாழ்த்த, அனைவரும் சிறப்பு விருத்துண்டு மகிழ்ந்தனர். பின்னர் எருசலேம் பேராலயத்தின் தலைமைகுருவிடம் அழைத்துச் சென்றனர். தலைமைகுருவும் 'எங்கள் முன்னோர்களின், தந்தையர்களின் கடவுளே, இக்குழந்தை மரியாளை ஆசீர்வதியும். எல்லா தலைமுறையும் போற்றக்கூடிய பேற்றினை இவருக்கு அளித்தருளும்' என வேண்டி வாழ்த்தினார். பின்னர் அவர்களை கலந்தாலோசித்த முறைபடியே குழந்தை மூன்று வயதை நிறைவு செய்ததும் ஆலயத்தில் இறைப்பணி செய்ய அர்ப்பணித்தார்கள். இறைவனும் இக்காணிக்கையை குறித்து பேருவுவகை கொண்டு அன்னை அன்னாள், சுவக்கீன் தம்பதியரை இறைவன் ஆசீர்வதித்து, இறைமகன் இயேசுவின் தாத்தா, பாட்டியாகும் வரத்தை அளித்தார்.

வாழ்வளிப்போரின் அடையாளங்கள் - யோவான் 4: 1 - 42

வாழ்வை அழிப்போரும், வாழ்வை அளிப்போரும்

பொதுவாக இரண்டு வகையான மனிதர்களை பார்க்கிறோம். ஒருசாராரோடு பழகுவதை, அவர்களின் உடனிருப்பை நாம் தவிர்க்கிறோம். ஏனெனில் அவர்கள் நம் மகிழ்ச்சியை, நிம்மதியை பறிப்பவர்களாவர். மற்றொரு சாராரை நாம் அன்பு செய்யவும், அவர்களுடன் இருக்கவும், நமது இன்ப, துன்பங்களை பகிர்ந்து கொள்ளவும் ஆசை கொள்வோம். இவர்களே வாழ்வளிப்பவர்கள். வாழ்வளிப்பவர்கள், நம்மை வாழ்க்கையில் நிமிர்ந்து நிற்க உதவுபவர்கள். நமது வாழ்வில் மகிழ்ச்சியும், குதூகலமும் நிறைய ஆசிப்பவர்கள், வழிவகுப்பவர்கள். நாம் எந்த குழுவில் இருக்கிறோம். வாழ்வளிப்பவர்களா? வாழ்வை அழிப்பவர்களா?

நாம் அனைவரும் வாழ்வளிக்கும் குழுவை சார்ந்தவர்கள் என்றே கூற விழைகிறோம். ஆனால் சற்று அமைதி காத்து நம் வாழ்விலே ஏதாவது ஒரு மிகச்சிறிய பகுதி, பிறரின் வாழ்வை வெறுமையாக்கியுள்ளதா? நமது உறவு

முறைகளில் அளிப்பதைவிட, அதிகம் பெற்றுக் கொண்டுள்ளோமா? பிறரை அழிக்க வேண்டும், வெறுமையாக்க வேண்டும் என்ற எண்ணமில்லாமல் பிறரின் மகிழ்ச்சியை, சமாதானத்தை, பாதுகாப்பை, நம்பிக்கையை நாம் அழித்துள்ளோமா? ஆம் என்றால் நாம் வாழ்வளிப்போரின் குழுவில் இணைய பெரும் முயற்சிகள் எடுக்க வேண்டிய கட்டாயத்தில் உள்ளோம். இதற்கான இரண்டு வழிமுறைகள்.

01. வாழ்வை அழிக்கக் கூடிய நமது பழக்கவழக்கங்களை ஏற்றுக் கொள்ள வேண்டும். நேர்மையான மனதுடன் பிறரின் வாழ்வை அழிக்கக்கூடிய, மகிழ்ச்சியை அழிக்கக்கூடிய நமது சொற்கள், செயல்கள் மற்றும் பழக்கங்கள் இவற்றை நாம் முழுமனதுடன் ஏற்றுக் கொள்ள வேண்டும். நான் இன்னும் சரியாக, நன்றாக நடந்திருக்கலாம் என சமாதானம் கூறாமல் ஏற்றுக்கொண்டு, அதனை நமது குறிப்பேட்டில் குறித்து வைக்க வேண்டும்.

02. வாழ்வளிக்க வேண்டும் என்ற குறிப்பிட்டச் சிந்தனையுடன் செயல்படல். வாழ்வை அழிக்கக் கூடிய பழக்கங்களிலிருந்து விடுபட அவை மிகச்சிறியதாய் இருப்பினும், தெளிந்த சிந்தனையோடு, முனைப்புடன் செயல்பட வேண்டும்.

இதோ சில உதாரணங்கள்

- எனது அதிருப்தியை வெளிப்படுத்த வேண்டிய அளவிற்கும் மேலாக வெளிப்படுத்துகிறேனா? ஆம் எனில் திட்டமிட்டு நன்றியும், பாராட்டும் கூற முயற்சிப்போம். நாம் பேசும் போது நிதானித்து நம்முடைய வார்த்தைகள் மற்றும் சிந்தனைகளில் கவனம் செலுத்துவோம்.
- ஒருவரை பாராட்டுவதைவிட அதிகம் விமர்சிக்கிறோமா? ஆம் எனில் விழிப்புநிலையில் தினமும் அவர்களை ஊக்கவிக்க முயற்சிப்போம்.
- நாம் அடிக்கடி காணப்படுத்துவதை உணர்கிறோமா? ஆம் எனில் நாம் பெரியோரின் மனநிலை தரித்து இவர் ஒருவர் தான் என்னை வெறுக்கிறார். இந்த உலகம் என்னை வெறுக்கவில்லை என ஆறுதல் படுத்திக்கொள்வோம்.
- நாம் அடிக்கடி தேவைக்கும் மேலாக பிறருக்கு அறிவுரை அளிக்க வேண்டும், பிறரை சரிப்படுத்த வேண்டும் என உணர்கிறோமா? நாம் அறிவுரை கூறுவதற்கு முன்பு நிதானித்து இது இப்பொழுது அவசியமா? என நினைத்து பேசுவோம்.

இறைவார்த்தை யோவான் 4 :1- 42

வாழ்வளிக்கும் இயேசு

இந்த நற்செய்தி பகுதியை நாம் பலமுறை வாசித்து, தியானித்து உள்ளோம். இயேசு எவ்வாறு வாழ்வளிப்பவராக இருக்கிறார் என்ற கண்ணோட்டத்தில் இப்பகுதியை உற்று நோக்குவோம்:

01. தன்னை நாடி வராத பாவிகளையும் இயேசு தேடி செல்கிறார் (யோவா 4: 6-8)

சீக்கார் என்ற இடம் தனி கவனம் பெறுகிறது. இது எருசலேமின் வடபகுதியில் 30 மைல் தூரத்தில் அமைந்துள்ளது. இது எருசலேமிற்கும், நாசரேத்திற்கும் இடையே அமைந்துள்ளது. இயேசுவின் நாட்களில் யூதமக்களும், சமாரியர்களும் நல்லுறவில் இல்லை. சமாரியர்கள் கலப்பின மக்கள் என அவர்களை தாழ்வாக எண்ணினர். அவர்களுடன் பழகுவதில்லை. இச்சமாரியப்பெண் நண்பகல் வேளையில், யார் கண்ணிலும் படாமல் தண்ணீர் எடுக்க கிணற்றடி வந்தாள். ஆனால் அவள் ஒரு யூதரை, அதுவும் தானாக முன்வந்து 'குடிக்கத் தண்ணீர் கொடு' என்று கேட்ட யூதரை கண்டார். மேலும் ஒரு யூத ஆண்மகன், அதுவும் போதகர், பெண்ணிடம், அதுவும் சமாரியப்பெண்ணிடம் பேசுவது அச்சமூகத்தில் ஏற்றுக் கொள்ள இயலாச் செயல். அதுவும் ஆன்மீகத்தைப் பற்றி அப்பெண்ணிடம் பேசுவது நினைத்து பார்க்க இயலா நிகழ்வாகும். இச்சமாரியப்பெண் இயேசுவை தேடி வரவில்லை. ஐந்து திருமணம் செய்து, திருமண உறவிற்கு உட்படாமல் வேறு ஒருவருடன் வாழ்வது போன்ற காரணங்களால் அவர்

இயேசுவிடமிருந்து விலகிச் செல்ல வழியாக அமைந்திருந்தது (யோவா 4:2-7). இப்பகுதியின் முத்தாய்ப்பாக இருப்பது இத்தனை எதிர்மறை காரணங்கள் இருப்பினும் இயேசு இப்பெண்ணை சந்திக்கிறார், உரையாடுகிறார்.

02. தவறிப்போவோர் அனைவருக்கும் வாழ்வளிக்கும் ஊற்றினை அளிக்கிறார் (யோவா 4:10)

- *இறைவன் அளிக்கும், உயிர் அளிக்கும் ஊற்று, ஓர் இலவசக்கொடை. நம்முடைய சொந்த முயற்சியால், தகுதியால் அதை அடைய இயலாது.*

இப்பகுதியின் மையக்கருத்து இறைவனின் பரிசாகும் (யோவா 4:10). இது 'சன்மானம்'. 'வெகுமதி' அல்ல, மாறாக 'பரிசு'. இறைவனின் விண்ணகப்பரிசினை நமது நற்காரியங்களால் நமதாக்கிக் கொள்ளலாம் என்ற தவறான எண்ணத்தை பெரும்பாலான துறவியர் மற்றும் ஆன்மீகவாதிகள் கொண்டுள்ளனர். புனித பவுல் அடிகளாரும் இதனை உறுதிபடுத்துகின்றார் (எபே 2:8-9). நமக்கெல்லாம் ஒரு நற்செய்தி என்னவெனில் இறைவன் இந்த விண்ணகப்பரிசை இலவசமாக நமக்கு அளிக்கிறார் என்பதே.

- *தவறியோர் இந்தப்பரிசிலிருந்து விலக்கப்பட மாட்டார்கள்*

இறைமகன் இயேசுவின் நேரத்தையும், உடனிருப்பையும் பெற்றுக் கொள்வதற்கு பெண்கள், அதுவும் சமாரியப்பெண் தகுதியற்றவர் என யூதர்களும், இயேசுவின் சீடர்களும் எண்ணினர். அதிலும் ஒழுக்கமற்ற வாழ்வு வாழும் இப்பெண் இயேசுவிடம் பேசுவதை அவர்களால் ஏற்றுக் கொள்ள இயலவில்லை. ஆனால் இயேசுவோ நேரம் ஒதுக்கி, தானே முன்வந்து, இப்பெண்ணுடன் உரையாடி, அவளுக்கு வாழ்வளிக்கும் நீரூற்றினை அளிக்கிறார். அவளை நிறைவாழ்விலிருந்து ஒதுக்கி வைக்கவில்லை. ஆனால் துறவியராகிய நாம் பல வழிகளில், நிலைகளில் பலரை ஒதுக்கி வைத்துள்ளோம். நாம் ஆற்றிய பெரும் செயலுக்காக பெருமை கொண்டு இறைவனிடமிருந்து சன்மானத்தை எதிர்பார்க்கிறோம். நாம் இச்சமாரியப்பெண்ணைப்போல் பாவத்தில், அடிமைதனத்தில் சிக்குண்டவர்களுடன் உறவாடுகிறோமா? உரையாடுகிறோமா? இறைவனிடமிருந்து வாழ்வளிக்கும் ஊற்றின் தேவையை உணர்ந்து தேடியுள்ளோமா? இப்பெண்ணிற்கு இயேசுவின் வாழ்வளிக்கும் ஊற்று எவ்வாறு தேவைப்படுகிறதோ அவ்வாறே நமக்கும் தேவைப்படுகிறது என உணர்ந்துள்ளோமா? இந்த வாழ்வளிக்கும் நீரூற்று தவறிழைத்த பாவிகள் மற்றும் தன்னைத் தானே நேர்மையாளர்கள் என சொல்லிக் கொள்ளும் துறவியருக்கும் ஒருங்கே தேவைப்படுகின்றது என்பதே உண்மை.

- *இயேசு அளிக்கும் நீரூற்று என்னும் பரிசு நேரத்தையும், காலத்தையும் கடந்து நிறைவளிக்கிறது.*

இயேசு அப்பெண்ணிடம் 'இந்நீர் உனக்குள்ளே என்றென்றும் பொங்கி வரும் நீரூற்றாக மாறும்' என கூறுகிறார். உண்மையான கிருத்தவம் என்பது சடங்குகள், வழிபாடுகளால் சுருக்கி விட இயலாது. இது உள்ளார்ந்த விதமாக வாழும் இறைவனோடு கொண்டிருக்கும் உறவு. இது ஒவ்வொரு மனிதனின் உள்ளத்திலும் உறைந்திருப்பது. என்றுமுள்ள இந்த நீரூற்று தொடர்ந்து வாழ்வளிக்கும் தன்மையை குறிக்கிறது. என்றும் உயிர்ப்புத்தன்மையுடன் பாய்ந்தோடும் தன்மைக் கொண்டது. சில நேரங்களில் தண்ணீரின் அளவு மாறலாம். ஆனால் வற்றாத நீரூற்றாக இருக்கிறது. இத்தகைய நீரூற்று நம்மில் பொங்கி எழ நாம் 'இயேசு யார்?' என அறிந்திருக்க வேண்டும். அவர் அளிக்கும் பரிசு என்ன என்று தெரிந்திருக்க வேண்டும். வாழ்வளிக்கும் அந்த நீரூற்றிற்காக இறைனிடம் மனறாட வேண்டும் (யோவா 4:10).

குழும விவாதத்திற்கு

நமது குழுமத்தில் 'இறைஉறவில் வளர்வோம், இயேசுவுக்காய் வாழ்வோம்' என்ற மையக்கருத்தினை வாழ்வாக்க உதவும் வழிமுறைகளைப் பற்றி சிந்தித்து நவநாளின் எட்டாம் நாளில் நமது செயல்பாடுகளைக் குறித்து விவாதித்து முடிவெடுப்போம்.

ஒன்பதாம் நாள் : 25.07.2023
இறைஉறவில் வளர்வோம், இறைமக்களுக்காய் வாழ்வோம் - யோவான் 15: 12-17

கடந்த எட்டு நாட்களாக, நாம் நம் சபையின் பாதுகாவலியான புனித அன்னாள் எவ்வாறு இறையுறவில் வளர்ந்து, உலகிற்கே வாழ்வளிக்க வந்த இறைமகனை தாங்கும் தாயான மரியாவை பெற்றெடுத்து, வளர்த்து, உருவாக்கினார் என சிந்தித்தோம், தியானித்தோம். நவநாளின் நிறைவு நாளான இன்று கிறிஸ்து நமக்கு விட்டு

சென்ற கட்டளை 'நான் உங்களிடம் அன்பு கொண்டிருப்பதுபோல நீங்களும் ஒருவர் மற்றவரிடம் அன்பு கொண்டிருக்க வேண்டும்' (யோவா15:12). அன்பு ஓர் உணர்ச்சியல்ல மாறாக அது ஓர் அர்ப்பணிப்பு. இறைவன் நம்மை முழுமையாய் அன்பு செய்ததால், நம்மை மீட்கும் பொருட்டு நமக்காக தம் உயிரையே அளித்தார். அவரின் சீடர்களான, நண்பர்களான நமக்கும் இதே கட்டளையை அளிக்கின்றார். நமது குழுமத்திலும். பணித்தலத்திலும் நம்முடைய சுயநலத்தை விட்டுவிட்டு, நம்முடைய நான் என்னும் தான்மையை தியாகம் செய்து தினமும், சிறிய, எளிய முறைகளில் பிறரை முன்னிருத்தி நம்முடைய நேரம், கவனம், கரிசனை, அன்பு இவற்றை தாராளமாக பிறர் வாழ வழங்கினோம் என்றால் அதுவே நாம் நமது பாதுகாவலி புனித அன்னாளுக்கு அளிக்கும் அன்பு பரிசாகும். இப்பரிசினை மனமுவந்து ஒவ்வொரு நாளும் அளிப்போம்.

அனைவருக்கும் இனிய புனித அன்னாள் பெருநாள் வாழ்த்துக்கள். மகிழ்வுடன் சிறப்பிப்போம். நம்மால் பலர் வாழ்வு பெறட்டும்.

Happy Feast

O GOOD ST. ANNE
PRAY FOR US.